

Op bezoek bij de gevangenen.

Fort Vuren : Voorbeeld van discipline, maar ook van rechtvaardigheid.

In het begin van deze week hebben wij een bezoek gebracht aan het bewaringskamp voor politieke gevangenen, bekend onder den naam Fort Vuren en gelegen in een van de mooiste streken van ons land, daar, waar de rivier de Waal haar eindeloozen weg rusteloos vervolgt, daar ook, waar een enkel kogelgat in een kozijn en versplinterde ruiten stille getuigen zijn van het feit, dat de storm van den oorlog hier zeer nabij is geweest.

Dat wij juist dit kamp voor een bezoek hebben uitgekozen vindt zijn oorzaak in het feit, dat hier voor het meerendeel bewoners van deze streek zijn ondergebracht.

De kampcommandant, de hr F. Hajjemaije, bewees ons de eer van een persoonlijke rondleiding en het is niet zonder reden, dat wij hier, aan het begin van ons artikel, uiting willen geven aan onze bewondering en onze waardeering voor dezen man, die niet alleen commandant, maar bovenal mensch is.

The right man in the right place dus, want nergens beter dan hier, in een bewaringskamp voor politieke gevangenen, is een man op zijn plaats, die naast handhaving van orde en tucht, oog heeft voor het geestelijk en moreel verval, waarin deze soort Nederlanders tijdens de moffenoverheersing vervallen is en waaruit hij hen, voor zoover zij daar zelf daadwerkelijk aan mee willen werken, op wil heffen, zoodat zij straks, aan het einde van de periode, die hun straftijd omvat, als lichamelijk en geestelijk volwaardigen aan de maatschappij teruggegeven kunnen worden. Wij herhalen: voor zoover

alles ziet er nu onberispelijk uit en, zooals men hieronder zal lezen — de slaapgelegenheid is goed.

Kamphygiene.

De geruchten, die hier de ronde doen, als zouden de gevangenen met drie man op één brits moeten liggen, zijn volkomen uit de lucht gegrepen. De commandant heeft ons zelf laten zien, wat onder zijn persoonlijke leiding gemaakt is tot slaapplaats voor bijna 500 man. Het zijn geen één-persoonsledikanten met springbak, zooals de praatjesmaker misschien zou wenschen. Het zijn kamers in het fort, waarin plaats is gemaakt voor zooveel menschen als er behoorlijk kunnen liggen, op goed stroo, beschut door een of meer dekens en volkomen vrij van ongedierte of andere verontreinigende dingen. Op den dag worden deuren en ramen wagewijd opengezet, zoodat er altijd een frissche lucht hangt. Wie in duitsche concentratiekampen gezeten heeft kan het verschil beoordeelen!

Er is een uitstekende waschgelegenheid en er is een zaaltje voor zieken, waarin uit de gevangenen gerecruteerd verplegend personeel dienst doet. Een geneesheer, die een of tweemaal per week het kamp bezoekt, houdt het oppertoezicht op de verpleging. Een predikant en een R.K. geestelijke zijn belast met de geestelijke verzorging en het is opvallend hoeveel gevangenen zich aan deze zorgen toevertrouwen.

Op den dag is er vijf maal appèl. Uiterlijk om 10 uur is alles ter ruste en als er niets bijzonders gebeurt, is men om zes uur weer present voor het morgenappèl.